

शक्रोऽपि तेः समं वत्स । ऊरुते ह्यभिभावणम् ।
 ददात्तभीषितान् कामान् हृष्यन्तामभियंथा ।
 कार्तिके सुनिपुष्येण पूजितो गरुडध्वजः ।
 गवामश्रुतदानेन यत्फलं कार्तिके सुने । ।
 सुनिपुष्येण चैकेन कार्तिकायां तत् फलं स्मृतम् ॥
 योऽर्चयेन्न सुराध्यक्षं करवीरैः सिताश्रितैः ।
 तेषां वर्षशतं यावत् प्रसुभं वति केशवः ॥
 वज्रनाशो ककुसुमेर्योऽर्चयन्ति अगतपतिम् ।
 निःशङ्कास्ते भवन्तीह यावच्चन्द्रद्वाकरौ ।
 अशोककुसुमै रभ्यैर्जन्मशोकभयापहम् ।
 पूजयित्वा हरिं याति पदं विष्णोरनामवम् ॥
 शुभगम्यैः सितैर्वत्स । कुसुमैः पङ्कजोद्भवैः ।
 अघोचर्चं समभ्यर्च्य नरो याति हरैः पदम् ॥
 अर्च्यर्च्य कौसुमैः पुष्यैः केशव्यं क्लेशनाशनम् ।
 प्रयाति भवनं विष्णोर्वन्दितं त्रिदशैरपि ॥
 अट्टरूपकपुष्यैश्च पूजयेद्यो जगतपतिम् ।
 स पुण्यवाहरो याति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥
 कार्तिके योऽर्चयेद्विष्णुं तुलसीवल्गुपङ्कजैः ।
 त्रिदशैरपि पुष्यैः स न शक्यो यमकिङ्करैः ॥
 माधवे योऽर्चयेद्विष्णुं तुलसीवल्गुपङ्कजैः ।
 त्रिदशैरपि पुष्यैः स वक्तुं शक्यो न किङ्करैः ॥
 माधवे योऽर्चयेद्विष्णुं सुपुष्यैस्त्वनकोद्भवैः ।
 घृतपापो निरातङ्कः स विष्णोर्याति तत् पदम् ॥
 समित्पुष्यकुशादीनि श्रोत्रियः स्वयमाहरेत् ।
 श्रुदोपनीतैश्च हरैः पूजां कुर्वन् ब्रह्मवधः ॥
 तस्माद्भिप्रो सुनिश्रेष्ठ ! शिष्येण स्वयमेव वा ।
 पुष्यादीनि समाहृत्य पूजयेत् परमेश्वरम् ॥
 विप्रो दूर्वाभयैः पुष्यैस्तथा काशकुशोद्भवैः ।
 तुलसीवल्गुपङ्कजैश्च पूजयेद्देवताः पितॄन् ॥
 नाच्येत्तगरेः स्वर्ग्यं धर्मपुष्येण केशवम् ।
 देवीं लज्जुचपुष्यैश्च शङ्करं नागकेश्वरैः ॥
 कालविशेषे तस्य पर्युषितत्वं यथा,—
 “प्रहरं तिष्ठते जाती प्रहराहंस्तु मज्जिका ।
 त्रियामं सुनिपुष्यश्च करवीरैर्महर्निशम् ॥”
 व्यान्मङ्गरोविस्वपन्नदानफलं यथा,—
 “मङ्गरो वहकारस्य ये प्रयच्छन्ति वैष्णवाः ।
 कार्तिके सफलास्ते सुगोकोटिपन्नभागिनः ॥
 कार्तिके योऽर्चयेद्देवतां विस्वपन्नैश्च केशवम् ।
 दद्याद्यज्ञायुतफलं केशवस्तस्य वै सुने । ।
 विस्वपन्नैश्च ये ह्यर्घ्यं कार्तिके कलिमर्दनम् ।
 पूजयन्ति महाभक्ता सुक्लिस्तेषां करे श्रिता ॥
 नागकेश्वरपुष्यैः पूजयेत्तद्गुडध्वजम् ।
 स याति वैष्णवं स्थानं यत्र गत्वा न शोचते ॥
 कदम्बकुसुमेर्यो वै पूजयेत्तदुखदहनम् ।
 जन्मायुतार्जितं पापं स्फोटितं तेन नारद ! ॥
 न तथा केतकीपुष्यैर्मांजतीकुसुमेस्तथा ।
 तोषमायाति देवेशः कदम्बकुसुमेर्यथा ॥
 दृष्ट्वा कदम्बपुष्याणि तोषमायाति माधवः ।
 किं-पुनः पूजितो देवः सर्वकामप्रदो हरिः ॥
 हरिं किंयुक्तपुष्यैः पूजयेत्तद्दशाधिपम् ।
 वैकुण्ठे रमते शश्वत् विष्णुना सह वैष्णवः ॥
 ववांकावे च देवेशं कुसुदैर्चन्दनाचितैः ।

योऽर्चयेत् परमं विष्णुं संसारे न पुनर्जिज्ञेत् ॥
 कुन्दपुष्यैश्च विप्रैर्वा योऽर्चयेद्गुरुध्वजम् ।
 कोटिजन्मार्जितं पापं तत्तुच्छयादेव नश्यति ॥
 श्रमोपुष्यैश्च देवेशं पूजयेत्सुरद्विषम् ।
 यमं न पश्येद्विप्रैर्वा न याति दुर्गतिं नरः ॥”
 इति पादोत्तरखण्डे १३१ अध्यायः ॥ ॥
 लक्ष्मीतुल्याप्रियपुष्याणि यथा, नारदीयसप्तम-
 चहसे ।
 “मांजतीवज्रनाशोकशेषाजिनवमालिकाः ।
 व्यान्तनगराङ्गोठमल्लिकामधुपिण्डिकाः ।
 धूमिमटापदं कुन्दं कदम्बं मधुपिण्डकम् ॥
 पाटला चम्पकं लक्ष्यं लवङ्गमितसुक्तकम् ॥
 केतकं कुडवकं विल्वं कञ्जारकरकं हिजम् ।
 पञ्चविंशत्पुष्याणि लक्ष्मीतुल्याप्रियाणि मे ॥”
 केशवार्चने निविद्धपुष्याणि यथा, विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “उग्रगन्धीगन्धीनि कुसुमानि न दापयेत् ।
 अन्धायतनजातानि कण्टकौनि तथैव च ।
 रक्तानि यानि धर्मेश ! चैतदृचोद्भवानि च ।
 इतश्चान्नातान्यन्यानि यानि चाकालजानि च ॥”
 तथा ।
 “कुटलं शास्त्रलोपुष्यं शिरोपश्च जनाहने ।
 निवेदितं भयं रोमं निःस्वल्पं प्रयच्छति ।
 बन्धुजीवकपुष्याणि रक्तान्यपि च दापयेत् ।
 अष्टोत्तरत्तकुसुमदानान् दौर्भाग्यमाप्नुयात् ॥”
 परारोपितदृष्टस्य पुष्यग्रहणं दोषः । अगस्त्यः ।
 “परारोपितदृष्टस्यैः पुष्याख्यानीय योऽर्चयेत् ।
 अविज्ञाय च तस्यैव निष्फलं तस्यं पूजितम् ॥”
 एतद्विद्येत्तरपरम् ।
 “द्विष्यन्तैः पुष्याणि सर्वतः स्वदाहरेत् ॥”
 इति याज्ञवल्क्यात् ॥
 “देवाद्यर्पणं कुसुममस्त्रेण भद्रव्रवीत् ॥”
 इति वचनात् ॥
 “गोऽप्यर्घ्यं ह्यभेर्घांसि वीरुदनस्यतीनाम् ।
 पुष्याणि स्वदाहरीत फलानि चापरिर्हृष्टि-
 तानि ॥”
 इति गीतमवचनात् ॥
 द्विषेत्तरस्य दृष्टोऽपि ।
 “दृष्टं वा यदि वा काष्ठं पुष्यं वा यदि वा फलम् ।
 अथयच्छन्निग्रहानो पक्षच्छेदनमर्हति ॥”
 इति स्मृतैः ॥ ॥
 देवोपरि धृतं मत्तकोपरि धृतं अघोवत्तद्धृतं
 अन्तर्जन्मजातित्वात् पुष्यं दुष्टमिति हरिभक्ति-
 नामके पश्ये । अविवाद्याभिवारदकरस्यपुष्यं
 प्रोचन्नात् कर्मण्यम् । इति कैचित् ॥ ॥
 याचित्तादिपुष्यदानस्य निष्फलम् । याचितं
 निष्फलं पुष्यं क्रयक्रीतश्च निष्फलमिति वदन्ति ।
 वामहस्तचितादिपुष्यस्यादेयत्वं यथा,—
 “न पुष्यच्छेदनं कार्यं देवार्थं वामहस्ततः ।
 न दद्यात्तानि देवेश्यः संस्थाप्य वामहस्ततः ॥”
 समित्पुष्यादीनां स्वयमाहरेद्यत्वं हारीत-
 श्रातातपौ ।
 “समित्पुष्यकुशादीनि ब्राह्मण्यः स्वयमाहरेत् ।

श्रुतानीतैः क्रयक्रीतैः कर्म कुर्वन् पतत्यधः ॥”
 क्रये प्रतिप्रखवमाह ब्रह्मपुराणम् ।
 “पुष्यैर्षुपैश्च नैवेदैर्वीरक्रयक्रियाहृतैः ॥”
 वीरक्रयो वीरवत् याचन्पुष्येन विक्रितुरुपम्यस्त-
 म्बन्धेन क्रयः ॥ ॥ पुष्यदानप्रकारो ज्ञान-
 मालायाम् ।
 “पुष्यं वा यदि वा पत्रं फलं नैष्टमधोमुखम् ।
 पुष्याङ्गनिविधिं हित्वा यद्योत्पन्नं तथाप्येणम् ॥”
 मध्याह्नजानानन्तरं पुष्यचयनस्य दोषो यथा,—
 “स्नानं कृत्वा तु ये कैचित् पुष्यं यजन्ति वै
 दिवाः ।
 देवतास्तत्र यजन्ति भक्तोभवति दाहवत् ॥”
 एतत्तु द्वितीयज्ञानाभिप्रायम् । इति रत्नाकरः ॥
 अर्घ्यं मत्स्यकृत्के ।
 “ज्ञात्वा मध्याह्नसमये न हिन्द्यात् कुसुमं नरः ।
 तत्पुष्यस्या षण्णे देवि ! रौरवे परिपच्यते ॥”
 पुष्याभावे देयानि यथा, विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “पुष्याभावेऽपि देयानि पञ्चाङ्गं च जनाहने ।
 पञ्चाभावे जलं दद्यात्तेन पुण्यमवाप्यते ॥” ॥
 पुष्यदानमाहात्म्यं यथा,—
 “न रत्नेन सुवर्णेन न वितेन च भूरिवा ।
 तथा प्रचादमायाति यथा पुष्यैर्जनाहने ॥ ॥
 देवताविशेषे वर्जनीयपुष्यं यथा, श्रातातपः ।
 “शिवे विवर्जयेत् कुन्दसुक्तपञ्च हरैस्तथा ।
 देवीनामकौमन्दारौ स्वयंस्व तगरत्तथा ॥” ॥
 पुष्यविशेषाणां कालिकपर्युषितत्वम् । भविष्ये ॥
 “पद्मानि चितरक्तानि कुतुहाम्बुतपुजानि च ।
 एषां पर्युषिताशङ्का कार्या पञ्चदिनोत्तरम् ॥”
 पुष्यविशेषस्यापर्युषितत्वं यथा,—
 “तुलस्यगन्धविस्नानां न च पर्युषितात्मता ॥”
 योगिनीतन्त्रे ।
 “विस्वपन्नश्च माध्यं तमानामनकोदणम् ।
 कञ्जरं तुलसीचैव पद्मश्च सुनिपुष्यकम् ।
 एतत् पर्युषितं न स्यात् यथावत् कलिका-
 लकम् ॥”
 कलिकालकं प्रस्तुटनयोग्यम् । इत्येकादशो-
 तत्त्वम् । राववभद्रमते पुष्यविशेषाणां कालिक-
 पर्युषितत्वं यथा,
 “विस्नापामार्गजातीतुलविश्रमिश्राताकेतकोष्ट-
 दूर्वा
 मन्दास्त्रीजाहृदभां सुनितजतगरब्रह्मकञ्जार-
 मञ्जी ।
 चम्पाशरातिकुम्भीरमममवका विस्वतो-
 ष्टहानि श्रद्धा-
 श्लिंश्रुत्तोज्जायैरीशोनिधिनिधि-वत्-भू-भू-यमा
 भूय एवम् ॥”
 अस्वार्थः । श्राता श्रातकरी । मन्दः मन्दारः ।
 अहिर्गणकेश्वरः । सुनिरगस्त्यः । अन्धारातिः
 करवीरः । कुम्भी पाटला । विस्वमारभ्य अहि-
 पर्यन्तं गन्धयित्वा हर्मभारभ्य पुनश्चिंशदादि
 गन्धयेत् । एतद्दिनोत्तरं पर्युषितानीर्घ्यः । इति
 पदार्थादर्शः ॥ ॥ पुष्यक्रीडायां वर्जनीयानि यथा,